

biz insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik.

(Allah Teâlâ insanı ruh ve beden kabiliyetleri bakımından canlıların en mükemmeli kılmıştır. Sûrede «en güzel biçimde yarattık» ifadesi bu hususu belirtmektedir. İnsan serbest iradesi ile ya bu kabiliyetlerini güzel kullanarak «kâmil insan» olacak, yahut da aksi yönü tutarak şuurlu varlıkların ve canlıların en aşağı mertebesinde yer alacaktır.)

6. Fakat iman edip sâlih amel işleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır.

7. Artık bundan sonra, ceza günü konusunda seni kim yalanlayabilir?

8. Allah, hüküm verenlerin en üstünü değil midir?

(96)

DOKSANALTINCI SÛRE

el-ALAK

Alak, insanın yaratılış safhalarından olan aşılınmış yumurtayı ifade eder. Bu sûreye «İkra sûresi» de denir. Mekke'de inmiştir; 19 âyettir. İlk 5 âyeti, Kur'an'ın ilk inen âyetleridir.

Bu sûrede okumanın, öğrenmenin üstünlüğü, insanın yaratılışı, kalem özelliği, bunların insana Allah'ın ihsanı olduğu, insanın bunları düşünmesi, Rabbine itaat etmesi gerektiği, aksi halde azaba düçar olacağı anlatılır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2. Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılınmış yumurtadan yarattı.

3, 4, 5. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir.

6, 7, 8. Gerçek şu ki, insan kendini kendine yeterli görerek azar. Kuşkusuz dönüş Rabbinedir.

9, 10. Namaz kılarken bir kulu (Peygamber'i namazdan) menedeni gördün mü?

(Bu âyetler, Peygamberimize namaz kılarken sataşan Ebu Cehil hakkında inmiştir. Ona ve benzerlerine şöyle hitap edilmektedir:)

11, 12. Ne dersin, o (Peygamber) doğru yolda ise yahut takvâyı emrediyorsa!

4. Senin şânını ve ününü yüceltmedik mi?

5, 6. Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır. Gerçekten, zorlukla beraber bir kolaylık daha vardır.

7, 8. Boş kaldın mı hemen başka işe koyul ve yalnız Rabbine yönel.

(95)

DOKSANBEŞİNCİ SÛRE

et-TİN

«Tîn», dağ adı veya incir demektir. Bürûc sûresinden sonra Mekke'de inmiştir, 8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4, 5. İncire, zeytine, Sina dağına ve şu emîn beldeye yemin ederim ki,

13. Ne dersin o (*meneden, Peygamber'i*) yalanlıyor ve doğru yoldan yüz çeviriyorsa!

14. (*Bu adam*) Allah'ın, (*yaptıklarını*) gördüğünü bilmez mi!

15, 16, 17, 18, 19. Hayır, hayır! Eğer vazgeçmezse, derhal onu alnından (*perçeminden*), o yalancı, günahkâr alından (*perçemden*) yakalınız (*cehen-neme atarız*). O, hemen gidip meclisini (*kendi taraftarlarını*) çağırсын. Biz de zebânîleri çağıracağız. Hayır! Ona uyma! Allah'a secde et ve (*yalnızca O'na*) yaklaş!

(97)

DOKSANYEDİNCİ SÛRE el-KADR

Kadir gecesinden söz ettiği için bu adı almıştır. «Abese» sûresinden sonra Mekke'de inmiştir, 5 âyettir. Sûrede, Kadir gecesinden, onun faziletinden, o gecede meleklerin yeryüzüne inşinden bahsedilir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Biz onu (*Kur'an'ı*) Kadir gecesinde indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

3. Kadir gecesini, bin aydan hayırlıdır.

4. O gecede, Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (*Cebrail*), her iş için iner dururlar.

5. O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.

(98)

DOKSANSEKİZİNCİ SÛRE el-BEYYİNE

Açık delil manasına gelen ve birinci âyette geçen «el-beyyine» kelimesi sûreye ad olmuştur. Talâk sûresinden sonra Medine'de inmiştir, 8 âyettir. Bu sûrede kâfirlerden ve müşriklerden söz edilmiş, onların bazı davranışları anlatılmış, inanan ve iyi işler yapanların kurtuluşa ereceği ifade edilmiştir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Apaçık delil kendilerine gelinceye kadar ehl-i kitaptan ve müşriklerden inkârcılar (*küfürden*) ayrılacak değillerdi.

الْحَمْدُ لِلَّهِ
سُورَةُ الْقَدْرِ
سُورَةُ الْبَيْتَةِ

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۗ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۚ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۚ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۚ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۗ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۚ كَلَّا لَا تَطْعَعُهُ ۗ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ سَهْرٍ ۚ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۚ سَلَّمْنَاهُ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ۝

سُورَةُ الْبَيْتَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَقُولُ أَصْحَابًا مُطَهَّرَةً ۚ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۚ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ۝

٥٩٨

2, 3. (*İşte o apaçık delil.*) Allah tarafından gönderilen ve en doğru hükümleri havi tertemiz sayfeleri okuyan bir elçidir.

4. Kendilerine kitap verilenler ancak o açık delil (*Peygamber*) kendilerine geldikten sonra ayrınlığa düştüler.

5. Halbuki onlara ancak, dini yalnız O'na has kılarak ve hanifler olarak Allah'a kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekât vermeleri emrolunmuştu. Sağlam din de budur.

(«Hanif» deyimini için Rûm sûresi 30. âyetin açıklamasına bakınız.)